

Треба особливо згадати дружню атмосферу, що панувала у період роботи цього наукового форуму, приязнь та взаєморозуміння.

На фінальному пленарному засіданні, ввечері 17-го грудня, було підведено підсумки конференції та одногосно прийнято рішення

про проведення в майбутньому «Чтений пам'яті Ирины Владимировны Яценко». Матеріали ж першої конференції запропоновано оприлюднити у науковому електронному журналі історичного факультету Московського державного університету.

С.А. СКОРИЙ

СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ ЮЛІЇ ІВАНІВНИ КОЗУБ

---

10 листопада 2016 р. на 89 році пішла з життя видатний український археолог, багаторічний дослідник Ольвії Юлія Іванівна Козуб. 50 років свого довгого та плідного наукового життя вона присвятила роботам на некрополі та передмісті цієї античної пам'ятки.

Юлія Іванівна Козуб народилася 16 серпня 1928 р. у м. Москва у сім'ї службовців. Її батько був інженером, а мати — педагогом. Шлях до майбутнього починався складно — у 1935 р. батько був репресований. У 1936 р. Ю.І. Козуб пішла до середньої школи № 81 м. Москви, де встигла закінчити 5 класів. Друга світова війна застигла її на канікулах у батьків її матері у м. Бориспіль. Після звільнення Києва родина переїхала до цього міста, де Юлія Іванівна у 1948 р. закінчила зі срібною медаллю середню школу № 155, та одразу була прийнята до історичного факультету Київського Державного університету ім. Т.Г. Шевченка. Під час навчання вона була старостою наукового студентського гуртка археології, брала активну участь у роботі наукового студентського товариства та теоретичних конференцій.

Після закінчення університету в 1953 р. Ю.І. Козуб отримала диплом з відзнакою за фахом історик-археолог та з першого листопада 1953 р. і вступила до аспірантури Інституту археології НАНУ за напрямком «Антична археологія».

Одночасно з навчанням у аспірантурі та по її закінченню до 1958 р. Юлія Іванівна приймала активну участь у створенні Київської екскурсійної бази ВЦРПР, де працювала лектором-екскурсоводом, а потім у 1958—1959 рр. — лек-

тором у Київському міському відділенні товариства «Знання».

Подальша професійна доля Юлії Іванівни була нерозривно пов'язана з Інститутом археології НАНУ. У 1959 р. вона була призначена на посаду молодшого наукового співробітника відділу скіфо-античної археології. В 1975 р. Юлія Іванівна була переведена на посаду старшого наукового співробітника, а у 1979 р. отримала відповідне наукове звання. З подякою від керівництва Козуб Ю.І. у 1985 р. вийшла на пенсію.

Перебуваючи на пенсії, Юлія Іванівна продовжувала свої археологічні дослідження. З 2002 по 2005 рр. вона працювала як науковий співробітник Національного історико-археологічного заповідника «Ольвія».

Ю.І. Козуб — автор понад 40 наукових праць (серед яких одна монографія). У 1963 р. вона захистила дисертаційну роботу «Некрополь Ольвії V—IV ст. до н. е. як історичне джерело» та отримала ступінь кандидата історичних наук.

Монографія «Некрополь Ольвії V—IV ст. до н. е.», що вийшла друком у 1974 р., стала першим після Б.В. Фармаковського фундаментальним дослідженням, присвяченим цій темі. Робота отримала високу оцінку рецензентів та інших дослідників, про що свідчать численні посилання на неї у багатьох виданнях. Велика кількість тем у цій роботі була розкрита завдяки польовим дослідженням автора.

Польові археологічні дослідження Ю.І. Козуб розпочалися у 1951 р. Ще під час навчання в університеті Юлія Іванівна брала участь у студентській практиці, де була відмічена керівником практики член-кор. АН УРСР Л.М. Славі-

ним, а після захисту кандидатської дисертації у 1963 р. та до 2006 р. (з невеликими перервами) керувала дослідженнями на некрополі Ольвії. В процесі цієї роботи вперше було археологічно обгрунтовано існування передмістя Ольвії.

Ю.І. Козуб займалася педагогічною діяльністю. У першій половині 70-х р. вона розробила та викладала спеціальний курс «Антична археологія» для студентів 5 курсу історичного факультету КДУ. Юлія Іванівна добре володіла польською та німецькою мовами і три роки керувала шкільною практикою з перекладу іноземної літератури, була редактором радіопередач «Пам'ятки України», що транслювалися, зокрема, і на інші держави, була членом бюро секції археологічних пам'яток Республіканського правління охорони пам'яток історії та культури.

Вічна пам'ять Юлії Іванівні та наші щирі співчуття її рідним та друзям.

*Колектив відділу
античної археології ІА НАНУ*